

Publicerad 2006-11-19 04:12 av Flickan*i*L*för*Lycka*

Detta ska handla mest om miljöbeskrivningen, vad tycker ni, snälla kommentera för detta blir nog det jag skickar in till min lärare på skivlinjen, vill höra om Ni tror att det duger.

I ett rum

En tår faller ut från hennes dröm och rymmer från hennes slutna öga

För att sedan slå i den skrynkliga kudden med ett tyst damp.

Sommarluften skiner in tillsammans med solen genom de vita persiennerna och får de

långa elegant vinröda gardinerna att fladdra, och målar ljusa mönster över de gula väggarna. Senap och ketchup tänker hon när hon studerar sitt rum i det tidiga morgonljuset, torkar sömnen ur ögonen med ett kvidande läte när hon samtidigt sträcker på ryggen. Med möda slänger hon benen över kanten på den låga träsängen och faller nästan tillbaka och slår huvudet i den ljusa träpanelen på sängen. Rummet är så varmt att hon bara vill somna igen men tvingar upp sig själv och staplar med dragna steg tvärs över det rektangulära rummet bort till den ljusa byrån vid andra kortsidan och råkar i sin dvala dra ut en av de trasiga lådorna som faller med en duns ner på hennes stackars tår.

Men dagen fortskrider trots smärta och övergår sakta till kväll.

Frustrerad av värmen, det hemska solljuset som aldrig verkar ge med sig och sin moders eviga tjat drämmer hon igen dörren till sitt rum med smäll, men den ljusa trädörren skakar inte ens och hon bryr sig inte, utan råkar nästan välta omkull den stora stålhyllan som står fylld med alla böcker och porslinsaker precis till höger där hon rusat in genom dörröppningen.

Persiennerna stänger hon snabbt igen i jakt på det lugnande mörker som alltid varit det hon älskat mest med sitt rum, att det trots sina ljusa väggar och vita persiennar, trots att både soluppgång och solnedgång möter hennes tunna smutsiga fönster kunde bli mörkt nog.

Fast hon egentligen föredrog det nattsvart i rummet men det var inget man kunde hoppas på, i alla fall inte under sommaren och det förstod hon.

Med tårar i sina blå ögon slår hon igång stereon som vilar på den ljusa byrån, drar ut en cd- skiva från det vita staplande cd- stället som står balanserande till vänster inne i hörnan av rummet, i andra hörnan på samma sida stod en mjuk brun fåtölj med stålrör som höll den på fötter och hon satte sig där i mörkret och med ens hade hela miljön i rummet förändrats.

Det som samma dag varit ljust och vackert hade nu blivit fyllt utav mörka skuggor som slöt sig om väggarna och sängen var alltför långt borta för att vara välkomnande. Mörkret slöt sig ännu mörkare runt hennes axlar och hon kände tryggheten, tryggheten i rummet som hon aldrig kunde känna på dagen, endast i kvällens timma kunde hon känna hur hon hörde samman med det här rummet, Hur det representerade henne, och det var det inte mycket som gjorde, och just därför, älskade hon det där rummet.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Flickan*i*L*för*Lycka* med Poeter.se id #7748 innehar upphovsrätten